

den her foreslaaede, aabnet mellem Vestfyken og Ostfyken af Jylland og overhovedet at faae begyndt paa den jydske Jernbanesag. Hvad nu det Sidste angaaer, saa vil jeg foreløbig bemærke, at det at faae begyndt paa en Sag, ikke i og for sig betyder Noget, men at det derimod er af stor Betydning at faae principaessigt og rigtigt begyndt; det er Hovedsagen. At faae begyndt paa en Sag paa den Maade, som her er skeet, fordi et Ministerium erklærer, at anderledes kan det ikke gaae ind derpaa, har heller ikke Noget at betyde. Thingets Bestemmelse og Pligt er det at overveie og undersøge de forelagte Lovforslag, og hvis det finder, at det Princip, som udtales deri ikke er rigtigt og ikke bør understøttes, saa er det ikke nok, at der er en Connexitet med et andet Princip, som, hvis det gennemføres, kunde være rigtigt og vente at blive understøttet. Der maa Mere til; der maa saaledes i det foreliggende Tilfælde en Udtalelse fra Regjeringens Side, som giver Sikkerhed for, at det er dens alvorlige Villie at sætte det her Begyndte i Forbindelse med et større Arbejde og en mere omfattende Plan, hvorved det, man egentlig tilsigter senere kan naaes.

Det er ogsaa noget Saadant, som fra Regjeringens Side er udtalt, og som den ærede Indenrigsminister ogsaa idag har understøttet med et Par Momenter, som virkelig ere noget af det Skarpeste, der i denne Henseende er sagt under Forhandlingerne, nemlig at man vel i sin Tid turde vente en Længdebane, naar den gothenborgske Stambane blev færdig og naar Ballum Havn, som Regjeringen havde ifinde at lade undersøge, var bleven anlagt — da vilde Tiden til at anlægge en Længdebane være kommen. Men der kan dertil svares, at

Ballum Havn endnu ikke er undersøgt, og endnu mindre anlagt, og at det derfor kunde synes, at dette Moment blot er fremhævet for derved at bane den foreliggende Sag en lettere Udgang til endelig at gaae igjennem; thi hvad der saaledes er udtalt nu burde have været sagt meget tidligere under Sagens Behandling, da vilde det have betydet meget mere; men at sige det i den 11te Time tillægger jeg ikke nogen stor Betydning. Hvad den gothenborgske Stambane angaaer, da er det slet ikke afgjort, at den vil befordre Længdebanelen, thi hvorvidt man overhovedet ved Anlægget af en Længdebane i Jylland vil komme til det Resultat, at gaae fra Aalborg til Frederikshavn, kan være en meget omtvistelig Sag. Men endelig er der en Ting, som for mig er det Afgjørende, og hvorfor jeg troer at burde fraraade at gaae ind paa Lovforslaget, det er, at naar man udsætter sig for en aarlig Udgift af 2 a 300,000 Rb. — og det gjøre vi temmelig sikkert — saa gad jeg nok vide, hvorledes Finantserne i sin Tid skulde kunne taale et yderligere Tilskud af en 3 til 400,000 Rb. aarlig til en Længdebane? Naar vi nu votere denne Lov og vi da til den Tid komme og tale om Anlægget af en Længdebane, saa vil Regjeringen maaskee sige: Nei, det kunne vi ikke indlade os paa; vi kunne ikke tilraade at give et yderligere Tilskud; der er allerede Nok, der tynger paa Kongerigets Finantser, vi have jo en aarlig Udgift til en Jernbane i Jylland af 2 til 300,000 Rb., skulle vi nu gaae ind paa en Forøgelse af denne Risiko med 3 a 400,000 Rb., nei, det tillade Kongerigets Finantser ikke; det sætter jeg mig bestemt imod, vil maaskee den daværende ærede Indenrigsminister sige.